

Előfizetési ár:	
Egész évre . . .	4 frt.
Félévre	2 ..
Negyedévre . . .	1 ..
Bérmertelen levelek csak ismert kezekből fogadtatnak el. A kéziratok nem adatnak vissza.	
A nyilt-térben minden három hasábos garmond-sor díja 20 kr.	

Z E M P L É N.

Vegyes tartalmu hetilap.

MEGJELENIK MINDEN KEDDEN.

Hirdetési díj:	
Minden 4 hasábos petit-sor egyszeri hirdetésnél	6 kr., többszörinél 5 kr.
Terjedelmes hirdetések többszöri beiktatása, kedvezőbb feltételek alatt eszközölhető.	
Minden egyes beiktatás után kincstári illeték	30 kr.

Ki tartsa fenn a szakirodalmat, a kormány, vagy magunk!

Sokféle irodalmi vállalatot láttam már keletkezni, tengődni és „meghalni”: volt alkalmam közreműködni, támogatni és „temetni”, tehát sok olyan dolgot mondhatok el, a mit jó tudni azoknak is, a kik az irodalom tüzhelyeitől ugyan távolabb állanak, de a kikért az irodalom egyre iparkodik fennállani.

Az irodalmi vállalatok époly természetűek, mint az életben bármely más vállalat; van, a melyre ráfognak, hogy kell lennie, s aztán dédelgetik egy darabig, mígnem mint szükségtelen, liquidál, megbukik. De sokszor keletkezik olyan, a mely szükséges — és mégis csak tengődik. Ezek érdekében akarok szólni.

Volt idő, az ötvenes években, midőn nálunk az irodalomnak minden szakmája, minden lapja és minden könyve pártfogolva volt — hazafiságból; de mióta az emberek hazafiságból csak politizálnak, azóta a politikai irodalomon kívül a többibe menykő üthet, nem bánja senki sem: pedig mindenki megbánja, a kinek szüksége volna reá, de a kinek még sem kell!

Most is tengődik néhány szaklap, néhány száz előfizetővel, s a kiknek a szakirodalmi termékek „kenyerük”, a kik érzik szükséges voltát, azok most is apellálnak a hazafiságra. De mihaszna? Én apellálok az eszélyességre.

Midőn egyes irodalmi vállalatot a hazafiság tartott fenn, szerettem, mint szerettük akkor sokan azon reményben, hogy ez felébreszti a szükségesség tudatát, s a mely majd az irodalom termékeit mintegy szellemi napi fogyasztási cikké teendő. De elborult lelkem akkor is, most pedig még inkább, a midőn látom, hogy különösen a szakirodalom vajmi kevés magyar embernek a mindennapi kenyere. Legalább vasárnapi kalácsa lenne!

Avagy mi örömnök lehetne abban, ha néhány szerkesztő és író vállalatát a hazafiság — mintegy alamizsnául tartaná fenn? Azért, hogy a papiros

teli legyen írva és nyomtatva, a munka fizetve, s a lapot felbontatlanul hányják vessék, vagy legfeljebb az élés kamra deszkaira avagy csomagolásra használja fel — a hazafiság? Hiszen jobb nevű író pénzért sem igen akarja munkáját oda adni egy tengődő irodalmi vállalatnak. Azt mondja: minek, annak a pár száz olvasónak? Sajnálja jó munkáját így elfecsérelni — olvasatlanul elkallóztatni. S igaza van. Megesik aztán sokszor, hogy a szakértekezés a politikai nagy lapok hasábjain jut — a politikusok asztalára. Persze, hogy ennek is kevés eredménye van; de azzai vigasztalja magát, miszerint legalább — többen olvassák. Pedig csak látják. A politizáló embernek kisebb gondja is nagyobb — a közgazdasági rovatnál. A politizáló magyar bírál pártprogramot, pártvezért, minisztert; mit neki aféle apró istenség?

A „jobbak” aztán apellálnak a kormányra, a szakminisztériumra, hogy az ügyet mozdítaná elő, iskolák intézetek, s a szakirodalom fentartása által. Mintha bármely hatalmas kormánynak hatalmában állana az emberek fejébe mintegy tölesér által bele öntetni a szakismereteket? Azt látom, hogy p. o. a földmívelési minisztérium segíyezi a szakirodalmat, maga is ad vagy adat ki szakkönyveket; köszönet érte; de ha az emberek többsége hazafiságból sem olvassa? Adjon ki csak politikai röpiratot — mind elkapkodják egy szálíg.

Vagy a kormány, jobban mondva az állam által fentartott gazdasági, kertészeti és vinczellér-képző tanintézetek által miképen lehessen hatni a nagy közönségre? Az a néhány apostol évenként szétmegy az országba, és lát legfőképp kenyér után, hogy fentarthassa magát, s beéri azon tudományal, mely a fejében rekedt. Annak is vajmi kevés talál tért, hogy használja és használtassa; s miért? mert a nagy közönség nagy része ép-ugy nem érzi szükségét a tudomány — illetőleg a képzett egyének alkalmazásának így közvetve, mint nem közvetlenül — a szaklapok vagy szakkönyvek útján. Így a kik már nem ignotusok, vagyis a szaktudomány

termékeivel, hasznos voltával ismerősek, azok sem támogathatják és tovább ki nem használhatják, sem nem terjeszthetik a tudomány eszközeit, a szakirodalom ezen „szellemi gépeit”. Mäskülönben nem lehetne megmagyarázni azon visszasságot, hogy évenként annyi képzett fiatal ember lép ki az intézetekből, s a szaklapok előfizetői és könyvek vevői egyre fogyanak!

Én tehát a hazafiság és kormány mellett hivatkozom az eszélyességre!

Azt látjuk ugyanis, hogy a nyugati, mivel országokban minden szakmának, még a dohányszásnak is van szaklapja; majd minden városkának van lapja, s nálunk a mezei gazdálkodásra utalt országban, péld. a „Gazdasági Lapoknak” néhány száz, az annyira fontos, egész vidékekre nézve életkérdésű szőlőmívelés és borászat szakközlönyének nagyon alig „néhány száz” előfizetője van. (P. o. 1867-ki jegyzeteim szerint többek közül a Párisban megjelent politikai lapok következő számokat mutattak fel: a „Siécle” 45.000; a „Moniteur” (a nagy) 20.000; a „Patrie” 16.000; a „Presse” 15.000; az „Opinion Nationale” 14.800; a „Constitutionnelle” 13.166; a „Débats” 9166; a „Temps” 8833; az „Union” 6900; „Avenir National” 6.266; a „Gazette de France” 6000; a „Monde” 5266; az „Echo de Commerce” 8520; stb. (s nálunk a „Pesti Napló”, „A Hon” 3—4000 előfizetőivel). Amerikában (nem is számítva más lapokat) van 93 gazd. lap) és hat néger lap: az egyik napilap, New-Orleansban, s ebből elkel 10.000 példány; a többi hetenként megjelenő lapoknak közép számítás szerint mindegyiknek van 3000 előfizetője. (A „Hon” 1867. augusztus 27. 191. sz.).

Hanem azért látjuk is aztán azt a nagy különbséget, látjuk elmaradottságunkat. („Ki az országot ámitani és annak irányában a hízog udvaronc szerepét játszani nem akarja — kénytelen bevallani, hogy mi a műveltség terén, a nyugat-európai országokhoz képest, rendkívül elmaradtunk. Ezen elmaradás összes bajaink főforrása. —

— — Valódi vigaszt csak azon felismerés nyújthat, hogy az ország a szellemi és anyagi materialénak nagy készletét bírja, s hogy a törekvés e materialét fejleszteni és értékesíteni, napról napra élénkebb. „(Pesti Napló. 1867. okt. 16. 239. sz. és 1873?!)

Mert az elvitázhatlan, az kénszerű tény, hogy bármely pályán, bármely téren és minden országban, csak az az ember boldogul, a ki képezve van foglalkozására; a ki képezve van, az jobbat állít elő; a ki jobbat állít elő, az drágábban ad el; a ki drágábban ad el, az vagyont szerez; a ki pedig vagyont szerez: az megalapítja jólétét. Már pedig a jólétet mindenki óhajtja; igen, de a tuzokot le kell lőni: a ki jólétet akar, annak a jóléthez juttató eszközöket is meg kell szereznie, és azok a tudomány, a szakképzettség fegyverei; különben hiába ábrándozunk — a jólét más tartományba. „jobb hazába költözik.“

Van áldott földünk, az igaz; de ez nem elég. Ha csak azt kellene e földnek megteremni, a mit magunk fogyasztunk el, akkor kevesebb volna a baj; de több — pénz kell! azt meg a piacon adják, a piacot pedig elfoglalják előtünk legfőbb terményeinkre más államok — részint a tudomány vívmányai, részint a geographiai helyzet előnyeinek fogva, részint a termelés olcsósága és sokoldalúsága, részint pedig tömege által. Továbbá buzánk termése nem biztos, borunk nem szállítható, gyapjunk kivitele nem tulnyomó, dohányunk nem vitetik ki; állattenyésztésünk jelentéktelen; s e főbb terményeinkre nemcsak közelben, de távol is három óriás versenyzővel állunk szemben: Oroszországgal, Amerikával és Ausztráliával. Ezek ellenében Magyarországnak feladata sokat, jót, olcsón termelni és a világ-piacokra kivinni; azt pedig odahaza elzárkózva, elszigetelten egy termelő sem eszközölheti; e végett van szüksége a gazdának nemcsak szakkönyvre, de a tájékoztatás közegeire, az időszaki sajtóra, a szaklapokra is.

Szeretnék az önérzetre is hivatkozni. Nem ritka tapasztalás, hogy az emberek jobban szeretik, ugymondva „megbecsülik“ azt, a mit maguk szereztek, mint ha valakitől „kapják.“ Hisz az igaz, hogy az örökséget elfogadjuk édes mindnyájan. De ha ilyen „jogczim“ nélkül valaki előállana, s elhalmozna bennünket, legtöbbször megdöbbenve kérdenők: miért? Lekötelezve érezzem magamat? Nehéz a küzdelem; de ha valamire jutottam, nem kell azért hálálkodni senkinek — saját szerzeményem, saját érdemem!

Ha azonban van okunk egyes gazdára és szakférőre hivatkozni, annál inkább lehet jogunk tekinteni a testületek, illető minisztériumok, püspök-

ségek, káptalanok, vidéki gazdasági egyesületek és kaszinók felé; ugyanis mennyi birtok van a közoktatásügyi földmívelési és pénzügyi minisztériumok felügyelete alatt; mennyi a püspökségek és káptalanok tulajdonában; hány kaszinó, olvasó-kör, gazdasági egyesület van; s ha végig uézzük p. o. a „Borászati Füzetek“ és „Gazdasági Lapok“ előfizetőinek névsorát: valóban megdöbbenünk azon gondolatnál, hogy ha a szakirodalom ilyen testületek javainak kezelésénél, vagy a kaszinók asztalain, vagy a vidéki gazd. egyesületek körében oly ijesztő csekély módon mutatkozik „szükségesnek“ — mit várhatunk akkor egyesektől?

Egy-két ember „valami“ ugyan egy-egy vidéken, a ki há előre törtet, boldogul; de az kevés: tömegesen kell előre haladni: különben rabjai leszünk a civilizált népek iparának, kultúrájának.

De hát tömegesen hogyan terjesztük a szakképzettséget? Hiszen a meglett emberek nem mehetnek iskolába, tanintézetekbe? Nincs is arra elkerülhetlen szükség. Az élet nem kérdezi, hogy iskolában tanultunk-e, beéri azal, ha tudunk; de azt követeli, hogy tudjunk,

Arra való még a szakkönyvek fellett is a szaklapok, hogy belőlük tanuljunk — „tudni.“

Lám a felnöttek oktatása is tömegesen halad; pedig sokan kevésbé biztak benne; így lehetnek a szaklapok is a szakképzés terjesztő közegeivé. Az sem szükséges, hogy valakinek — már t. i. a felnötteknek, a gazdák vagy szőlőszek közül utólagosan szerzett képességéről diplomája legyen; elég jó vizsgáló a praktikus élet, s elég jó diploma a jólét.

Az tehát az eszélyesség, hogy először is tegyünk magunk; mert az élet azt mondja egyre, mint a sárban elakadt szekeres embereknek mondta a gazda: ne csak nyögjünk, hanem emeljünk is!

Végre ha csak arról volna szó, hogy egy-két lap vagy folyóirat tovább tengődjék, nem csapnék fel előfizetőket táborzani: De azt látom, hogy csak azon népek boldogulnak, a melyek boldogulásuk előmozdítása végett a tudomány minden eszközét, minden vívmányát felhasználják úgy a gazdaság, mint az ipar minden ágában. S e népek között nekünk is csak úgy lehet jövönk, ha példájukon okulunk, és okulunk a szaklapokból. És hiába mondják a betű ellenségei, hogy a lap vagy könyv, csak elmélet. Nem, az gyakorlat, ott van egész Nyugat-Európa, és ott van Észak-Amerika, ezek elég nagy példák!

Csoportosuljunk tehát egyes vidékenként, városok és helységenként,

kinék mi az érdeke, azon szaklap köré: iparkodjunk a szaklapot fentartani magunk, olvassuk magunk, és terjesztjük is magunk: mindent magunk! És ne támaszkodjunk másra, sem a hazafiságra, sem a kormányra — mindig, mindenben és egészen! A kormány is sokat tehet, tesz is; de mindent az sem tehet!

R...i László.

S.-a.-Ujhely, decz. 24. 1873.

A „Zemplén“ tisztelt olvasói, tudomással bírnak arról, hogy a megyék határainak szabályozását tárgyazó törvényjavaslat ellen, melyet a belügyminiszter f. hó 21-én a képviselőháznak be terjesztett, e megye közönsége feliratot intézett a belügyminisztériumhoz és képviselőházhoz; sőt főispánunk elnöklete alatt küldöttséget is választott, melynek hivatása volt a feliratokban kifejezet óhajtásoknak kellő méltánylását az illető helyeken kérelmezni.

A kérdés fontosságához méltó lelkesedéssel karolta fel ezen ügyet a megye közönsége, s a közóhajtásnak megfelelő számban állítá össze küldöttségét; mert a bizottsági tagok, majd nem $\frac{1}{5}$ részének vállaira helyezte a kérelmezés nehéz küldetését.

A megyei életet azonban fájdalom, a szalmaláng jellemzi, melyből csekély szellő is néha pusztító elemet képes éleszteni; míg ellenben a legéletbe vágóbb érdekeknél, a tett és áldozat felutján látjuk megállapodni a legfenhéjzóbabbakat, s a szerényebbeknek jut a feladat megóvni a megye reputációját.

A 100 és egynehány küldöttségi tag közül a főispán, alispán s alulírottan kívül csak a következő bizottsági tagok és illetőleg képviselők vettek részt, a megye bizalmának megfelelően a küldöttségben; u. m. Szabó József, Szirmay Ödön, Szabó Károly, Molnár István, Molnár József, Vladár Ervin, Matolay Etele, Bydeskirthy Sándor, Kun Frigyes, dr. Schön Vilmos, Mezey Ferencz, Szirmay József és Szabó Lajos.

Hogy a megye közönsége bőkezű volt küldötteinek választásában, az természetes helyes, és méltányos okokkal birt, de hogy a megye bizalmát, ily nagy fontosságú kiküldetésben, oly számosan nem vették igénybe, helyeselhető nem lehet.

A küldöttség f. h. 21-én tisztelgett a képviselőház elnökénél, a miniszter elnökénél, belügyminiszternél és a képviselőház kiválóbb vezértagjai: Ghicz, Sennyey és Tiszánál.

A fogadtatás semmi kívánni valót nem hagyott. Valamint a kormány,

ugy a ne
zatai leg
küldöttség
nem csal.
zása óhaj
lelőleg fo

A ké
mány tag
azon ren
alapelvek
beosztás
javaslatál
specialite
miniszter
volt szer
megye ké
voltát me
igényeinek
kisebb me
kell, van
közé tart
egyforma
szükséges
nek helys
kivánczoz
tása sem
hagyható
okvetlen
kikerekite
seu, hogy
lehetőleg
feladata le
dosítását f
nisztérium

A mi
mellett, ha
zerek né
Kálmán,

A s
pénztár
az 1874.
Ujhelyben
közgyű

1. A
2. a
3. a
4. a
5. a
6. e
7. a
Kelt

egy a nevezett vezérférfiak nyilatkozatai legjobb reményt gerjeszték a küldöttség tagjaiban, mert ha hitem nem csal, megyénk határai szabályozása óhajtasunknak igen közel megfelelőleg fog történni.

A képviselőház elnöke és a kormány tagjai részéről kapott válaszok azon reményre jogosítanak, hogy az alapelveken kívül a kormány a területi beosztás részleteire nézve, törvényjavaslatához nem ragaszkodik. Sőt specialiter Zemplénre nézve a belügyminisztertől azon hízegő nyilatkozatot volt szerencsénk hallani, hogy ezen megye képes lenne ugyan, területi mi-voltát megtartva, a jövő adminisztráció igényeinek megfelelni; de mert vannak kisebb megyék, melyeket nagyobbítani kell, vannak ismét nagyobbak — melyek közé tartozik Zemplén — melyeket, az egyformaság tekintetéből kisebbíteni szükséges; és mert vannak Zemplénnek helységei, vidékei, melyek önként kívánkoznak a megyéből, ezeknek óhaj-tása sem lehet tehát figyelmen kívül hagyható; mi végből a kikerekítésnek okvetlen meg kell történni; de hogy a kikerekítés legkevesebb érdekeket sért-sen, hogy a mult iránti kegyelet is lehetőleg megőriztessék, a képviselőház feladata leend a törvényjavaslatnak mó-dosítását foganatba venni, melyhez a mi-nisztérium tárczáját egyáltalán nem köti.

A minisztérium ebbeli nyilatkozata mellett, ha számba vesszük a pártve-zérek nézeteit, — mert p. o. Tisza Kálmán, habár Zemplénmegyének kü-

lön álló szempontjából mit sem ígérhe-tett, de állásánál fogva az egész tör-vényjavaslatot elvbarátival együtt el-lenzi: Ghiczy Kálmán elvbarátaival a küldöttség óhajtasait támogatni igéri. Sennyei Pál pedig szívvel lélekkel a megye céljának előmozdításáért küz-deni ígérkezik: — egyedül képviselőink egykedvűségeinek kellene tulajdonítani, ha a kikerekítés, az eredeti miniszteri tervezet szerint, igttattnék törvénybe.

Én részemről a tapasztaltak és hallottak után megvagyok győződve, hogy Zemplénmegye, kivéve a Hernád melletti néhány helységet, (mely Bor-sodhoz kívánkozik) kivéve az Ungh-megye határán fekvő, néhány legfelsőbb vidéki orosz falut, s kivéve a sztropkói járásnak Sároshoz gravitaló részét, területi épségében fog meghagyatni, sőt Szabolcs, Abauj és Ungh néhány hely-ségei által, területvesztésegei kipót-lást fognak nyerni, oly képen, hogy szerintem a megyére nézve a határ-szabályozás teljesen megnyugtató leend.

Egyébiránt a 21-es bizottság van hi-vatva az államháztartás szabályozásá-val egyidejűleg, ezen felette fontos kérdést is megbírálni; ezen ügy meg-oldása tehát nem áll még annyira a küszöbön, mint azt sokan hiszik.

Viczmándy Ödön.

H i r e k.

* Majdnem hihetetlen, mi a napokban az északkeleti vaspályán Kassa és Mislve között történt. A vonat ugyanis

Kassa felé haladván, az utolsó kocsinál alkalmazott egy nevezett „zárfékező“ magas tronusából, vagy tán épen midőn körutját tartotta — véletlenül leesett; azonban oly szerencsésen, hogy semmi baja nem történt s előbbi helyét ismét elfoglalva, rövid késedelem után a vonat folytatta utját Kassa felé.

* Egy álarczos egyénről be-szél legközelebb a városi fama, ki a mult csütörtökön estve 8 óra tájban B... izraelita házába bizonyosan azon jó reményben állított be, hogy a házi asszonyon kívül senkit otthon nem ta-lál; azonban nem jól számított, mert a nő által ütött zajra összefutottak a há-ziak, s ekkor aztán a hivatlan vendég is tanácsosnak látta a vizitet mennél rö-videbbre szabva, azt gondolni; hogy „illa berek, nád a kert.“ A mint mondják: a nemes szándéku egyén veres nad-rágban volt.

* Mint lapunk egyik közelebbi számában már említettük: csaknem min-den nap lehet hallani kisebb- nagyobb-szerű lopásokról, melyeknek ha mind-anyszor teljes hitelt nem adhatunk is, mindenesetre — különösen a mai pénz-szük viszonyok között — nem egészen alaptalanok, s a fenti eset is ezek iga-zolására szolgál. Igen kívánatos azért, s valóban melegen kérjük a kapitányságot, hogy ha valaha, ugy most igyekezzék közegei által éjnek idején a nyugvó la-kosság élete és vagyona felett őrködni; különben is oly sok mindenfélének va-gyunk mai nap kitéve, hogy valóságos vétek az olyan rosznak utját nem álla-nunk, amit megakadályozni némileg te-hetségünkben áll.

Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos:

BORÚTH ELEMÉR.

H I R D E T É S E K.

A sátoralja-ujhelyi polgári takarékpénztár és hitelegylet t. cz. részvényesei ezennel az 1874. évi január 25-ik napján d. u. 2 órakor Sátoralja-Ujhelyben az intézet helyiségében tartandó rendes évi közgyűlésre meghívotnak.

Tanácskozás tárgyai:

1. Az igazgatóság évi jelentése;
2. a kiküldött vizsgáló bizottság jelentése;
3. a lefolyt év tisztajövedelmének felosztása, az osztalék megállapítása és a napi biztosok napdíjainak megállapítása;
4. az intézet tisztviselőinek fizetése és az általuk le-teendő biztosíték feletti határozat;
5. a nagy választmány kiegészítése;
6. egy tagu vizsgáló bizottság választása;
7. az alapszabályok 60-ik §-a értelmében netalán teendő indítványok.

Kelt Sátoralja-Ujhelyben, 1873. évi december 14-én.

Markovics Antal,
igazgató.

1—3

Árverési hirdetmény.

Alulírt kir. törvényszéki jegyző mint leltározó és árve-rező bíró részéről közhírré tétetik: hogy a Roth Izrael vagyombukott esődtömegéhez tartozó sátoralja-ujhelyi keres-kezősi telepében folyó évi nov. hó 14-én és következő nap-jain leltározott ruhakelmenemüek jövő 1874-ik évi januárhó 14-én és következő napjain a legtöbbet ígérőknek készpénz fizetés mellett el fognak árvereztetni.

Keresztessy Lajos,
kir. törvényszéki jegyző.

1—3

H i r d e t m é n y.

A z e m p l é n i D e á k - k ö r j ö v ő 1874. év 1-ső nap-jától eddigi helyiségét változtatván, nélkülözhető bútorai folyó decemberhó 28-án délután 3 órakor a kör mostani szállásán többet ígérés utján készpénz fizetés mellett eladan-dók lesznek.

Csiszár Gábor,
egyleti pénztárnok.

1—1

M E N E T R E N D

a magyar-északkeleti és a magyar-gácsországi vasút vonalain.

Szerencséről M.-Sziget felé.

Csatlak.	A m. k. államvasp. udvar			
	Pesten	indul 10 óra 30 percz este	7 óra 30 percz reggel	
Csatlak.	Miskolcz	indul 7 óra 42 percz reggel	1 óra 41 percz délután	
	Szerencs	érkez 8 óra 43 percz reggel	3 óra 27 percz délután	
Csatlak.	Szerencs (ebédlő)			
		indul 9 óra 5 percz délelőtt	3 óra 59 percz délután	
Csatlak.	S.-a.-Ujhely (eb.)			
		érkez 11 óra — délelőtt	5 óra 44 percz délután	
Csatlak.	Csap			
		indul 11 óra 30 percz délelőtt	6 óra 30 percz este	
Csatlak.	Bátyu			
		érkez 1 óra 49 percz délután	8 óra 31 percz este	
Csatlak.	Királyháza (eb.)			
		indul 2 óra 10 percz délután	8 óra 51 percz este	
Csatlak.	Máram-Sziget			
		indul 3 óra 2 percz délután	9 óra 53 percz este	
Csatlak.	Máram-Sziget			
		érkez 5 óra 59 percz délután	1 óra 29 percz éjjel	
Csatlak.	Máram-Sziget			
		indul 6 ó. 24 p. este	2 ó. éjjel 10 ó. 42 p. délelőtt	
Csatlak.	Máram-Sziget			
		érkez 9 ó. 19 p. este	5 ó. 26 p. reg. 1 ó. 48 p. délután	

M.-Szigetről Szerencs felé.

Csatlak.	Máram-Sziget			
		indul 6 ó. 55 p. reg. 9 ó. 24 p. este	11 ó. 31 p. délelőtt	
Csatlak.	Királyháza (eb.)			
		érkez 9 óra 50 percz délelőtt	12 óra 50 percz éjjel	
Csatlak.	Bátyu			
		indul 10 ó. 23 p. d. e. 1 ó. 30 p. éjjel	2 ó. 31 p. d. u.	
Csatlak.	Csap			
		indul 1 óra 27 percz délután	5 óra 26 percz este	
Csatlak.	S.-a.-Ujhely (eb.)			
		érkez 2 óra 9 percz délután	6 óra 8 percz reggel	
Csatlak.	Szerencs (ebédlő)			
		indul 2 óra 31 percz délután	6 óra 28 percz reggel	
Csatlak.	Szerencs			
		érkez 5 óra — délután	8 óra 30 percz reggel	
Csatlak.	Miskolcz			
		indul 5 óra 45 percz délután	9 óra 21 percz délelőtt	
Csatlak.	A m. k. államv. udvar			
		érkez 7 óra 48 percz este	11 óra 2 percz délelőtt	
Csatlak.	Pesten			
		indul 8 óra 4 percz este	11 óra 27 percz délelőtt	
Csatlak.	Pesten			
		indul 9 óra 5 percz este	1 óra 5 percz délután	

Debreczenből Királyháza felé.

Csatlak.	Pest es. k. szab. osztr. államv. udvar			
	Pesten	indul 7 óra 30 percz reggel	6 óra 5 percz este	
Csatlak.	Debreczen			
		érkez 3 óra 24 percz délután	3 óra 38 percz éjjel	
Csatlak.	Debreczen (ebédlő)			
		indul 4 óra 12 percz délután	4 óra — reggel	
Csatlak.	Nagy-Károly			
		indul 8 óra — este	6 óra 42 percz reggel	
Csatlak.	Szathmár			
		indul 10 óra 3 percz éjjel	8 óra 23 percz reggel	
Csatlak.	Királyháza (eb.)			
		érkez 12 óra 31 percz éjjel	10 óra 3 percz délelőtt	
Csatlak.	M.-Sziget			
		érkez 5 óra 26 percz reggel	1 óra 48 percz délután	
Csatlak.	S.-a.-Ujhely			
		érkez 8 óra 30 percz reggel	5 óra — délután	
Csatlak.	Kassa			
		érkez 12 óra 13 percz délután	9 óra 44 percz este	

Királyházáról Debreczen felé.

Csatlak.	Kassa			
		indul 1 óra 31 percz délután	—	
Csatlak.	S.-a.-Ujhely			
		indul 6 óra 30 percz este	—	
Csatlak.	M.-Sziget			
		indul 9 óra 24 percz este	11 óra 31 percz délelőtt	
Csatlak.	Királyháza (eb.)			
		indul 3 óra 12 percz éjjel	2 óra 56 percz délután	
Csatlak.	Szathmár			
		indul 6 óra 12 percz reggel	5 óra — délután	
Csatlak.	Nagy-Károly			
		indul 8 óra 17 percz reggel	6 óra 33 percz este	
Csatlak.	Debreczen (eb.)			
		indul 11 óra 50 percz délelőtt	9 óra 7 percz este	
Csatlak.	Debreczen			
		indul 12 óra 43 percz délután	10 óra 12 percz éjjel	
Csatlak.	Pest es. k. szab. osztr. államv. udvar			
		érkez 8 óra 37 percz este	8 óra 43 percz reggel	

Bátyuról Munkács felé.

Bátyu	indul	3 óra	12 percz	délután
Munkács	érkezik	4 óra	23 percz	délután

Munkácsról Bátýu felé.

Munkács	indul	11 óra	49 percz	délelőtt
Bátyu	érkezik	1 óra	—	délután

Sátoralja-Ujhelyből Kassa felé.

Csatlak.	Debreczen (Királyházán át) ind. 4 óra reggel			
		4 óra 12 percz délután		
Csatlak.	M.-Sziget			
		indul 6 óra 55 percz reggel	9 óra 24 percz éjjel	
Csatlak.	Királyháza			
		indul 10 óra 23 percz délelőtt	1 óra 30 percz éjjel	
Csatlak.	S.-a.-Ujhely			
		indul 6 óra 9 percz este	8 óra 57 percz reggel	
Csatlak.	L.-Mihályi (eb.)			
		érkez 6 óra 45 percz este	9 óra 33 percz délelőtt	
Csatlak.	L.-Mihályi (eb.)			
		indul 7 óra 15 percz este	9 óra 48 percz délelőtt	

Csatlakozások a magyar-északkeleti vasút vonalain.

A reggel M.-Szigetről 6 óra 55 perczkor induló 11. sz. vonat csatlakozik Királyházán a Debreczenből este 6 óra 5 perczkor induló s oda éjjel 10 óra 6 perczkor érkező 116. sz. vonathoz; továbbá Bátýun a délután 3 óra 12 perczkor induló 212. sz. s ugyanoda Munkácsról délután 1 órakor érkező 211. számú vonatokkal.

A Szerencséről délelőtt 9 óra 5 perczkor induló 12. sz. vonat csatlakozik Csappon az Ungvárról délután 12 óra 11 perczkor induló 311. sz. s a Nyiregyházáról ugyanoda délután 2 óra 51 perczkor érkező 312. sz.; továbbá Bátýun a délután 3 óra 12 perczkor induló 212. sz. s ugyanoda Munkácsról délután 1 órakor érkező 211. számú vonatokkal.

A M.-Szigetről esti 9 óra 24 perczkor induló 13. sz. vonat csatlakozik Királyházán az éjjel 3 óra 19 perczkor induló 113. sz. s az ugyanoda Debreczenből éjjel 12 óra 31 perczkor érkező 114. sz.; továbbá S.-a.-Ujhelyen a Kassáról reggel 5 óra 11 perczkor induló 412. sz. s ugyancsak a S.-a.-Ujhelyről délelőtt Kassa felé induló 413. számú vonatokkal.

A Szerencséről délután 3 óra 59 perczkor M.-Sziget felé induló 414. sz. vonat csatlakozik S.-a.-Ujhelyen az onnan 6 óra 9 perczkor Kassa felé induló 411. sz. s Kassáról délután 5 óra 30 perczkor oda érkező 414. sz.; továbbá Királyházán az onnan Debreczen felé éjjel 3 óra 12 perczkor induló 113. sz. s az oda Debreczenből éjjel 12 óra 31 perczkor érkező 114. sz. vonatokkal.

A magyar-északkeleti vasút vonalairól szóló menetrend érvényes f. évi nov. 16-tól a további rendelkezésig.

Nyomatott a „Zemplén“ gyorsajtóján S.-a.-Ujhelyben.

Csatlak.	Kassa (ebédlő)			
		érkez 9 óra 44 percz este	12 óra 13 percz délután	
	Eperjes	érkezik	8 óra — este	
	Igló	érkezik	4 óra 45 percz délután	
Csatlak.	Oderberg			
		érkezik	3 óra — délután	
Csatlak.	Homonna			
		érkezik	10 óra 10 percz este	

Kassáról Sátoralja Ujhely felé.

Csatlak.	Homonna			
		indul	1 óra	6 percz délután
Csatlak.	Oderberg			
		indul	11 óra	— délelőtt
Csatlak.	Igló			
		indul	12 óra	— éjjel
Csatlak.	Eperjes			
		indul	2 óra	15 percz éjjel
Csatlak.	Kassa (ebédlő)			
		indul 5 óra 11 percz reggel	1 óra 31 percz délután	
Csatlak.	L.-Mihályi (eb.)			
		érkez 7 óra 40 percz reggel	4 óra 10 percz délután	
Csatlak.	S.-a.-Ujhely			
		indul 8 óra 20 percz reggel	4 óra 54 percz délután	
Csatlak.	Királyháza			
		érkez 8 óra 56 percz reggel	5 óra 30 percz délután	
Csatlak.	M.-Sziget			
		érkez 5 óra 59 percz délután	1 óra 29 percz éjjel	
Csatlak.	Debreczen			
		érkez 9 óra 19 percz éjjel	5 óra 26 percz reggel	
Csatlak.	Debreczen			
		érkez 11 óra	50 percz délelőtt	

Ungvárról Nyiregyháza felé.

Csatlak.	Ungvár			
		indul	12 óra	11 percz délután
Csatlak.	Csap			
		érkez	1 óra	39 percz délután
Csatlak.	Kis-Várda			
		indul	2 óra	41 percz délután
Csatlak.	Nyiregyháza			
		indul	4 óra	20 percz délután
Csatlak.	Nyiregyháza			
		érkez	6 óra	46 percz este
Csatlak.	Debreczen			
		indul	7 óra	17 percz este
Csatlak.	Cs. k. szab. osztr. államv. udvar Pest			
		érkez	8 óra	43 percz reggel

Nyiregyházáról Ungvár felé.

Csatlak.	Pest es. k. szab. osztr. államvaspálya udvar			
		indul	6 óra	5 percz este
Csatlak.	Debreczen			
		indul	4 óra	30 percz reggel
Csatlak.	Nyiregyháza			
		érkez	7 óra	18 percz reggel
Csatlak.	Nyiregyháza			
		indul	8 óra	20 percz reggel
Csatlak.	Kis-Várda			
		indul	11 óra	38 percz délelőtt
Csatlak.	Csap			
		érkez	1 óra	19 percz délután
Csatlak.	Ungvár			
		indul	2 óra	51 percz délután
Csatlak.	Ungvár			
		érkez	4 óra	10 percz délután

Mező-Laborez felől Legenye-Mihályiba.

Mező-Laborez	indulás	10 óra	52 percz	délelőtt
Radvány	indulás	11 óra	47 percz	délelőtt
Koskócz	indulás	12 óra	23 percz	délután
Udva	indulás	12 óra	51 percz	délután
Homonna	érkezés	1 óra	06 percz	délután
Homonna	indulás	1 óra	26 percz	délután
Órmező	indulás	1 óra	50 percz	délután
Nátafalva	indulás	2 óra	02 percz	délután
Nagy-Mihály	indulás	2 óra	34 percz	délután
Bánócz	indulás	2 óra	57 percz	délután
T. Terebes, Gálszéc	indulás	3 óra	28 percz	délután
Velejte	indulás	4 óra	11 percz	délután
Legenye-Mihályi	érkezés	4 óra	26 percz	délután

Legenye-Mihályi felől Mező-Laborezra.

Legenye Mihályi	indulás	7 óra	44 percz	éjjel
Velejte	indulás	8 óra	4 percz	éjjel
T. Terebes Gálszéc	indulás	8 óra	54 percz	éjjel
Bánócz	indulás	9 óra	26 percz	éjjel
Nagy-Mihály	indulás	10 óra	— percz	éjjel
Nátafalva	indulás	10 óra	24 percz	éjjel
Órmező	indulás	10 óra	45 percz	éjjel
Homonna	érkezés	11 óra	10 percz	éjjel
Homonna	indulás	11 óra	30 percz	éjjel
Udva	indulás	11 óra	45 percz	este
Koskócz	indulás	12 óra	20 percz	este
Radvány	indulás	12 óra	55 percz	este
Mező-Laborez	érkezés	1 óra	45 percz	este

450
90

840

VÉGE

115

B

112